

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 19 febr. 1908, kl. 2 e. m.

*Första Kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande n:o 1,
i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl.
Maj:t med begäran om ändring af 3 § i kungl. för-
ordningen mot lotterier m. m. den 6 augusti 1881.*

Kungl. förordningen angående förbud mot lotterier m. m. den 6 augusti 1881 innehåller bland annat följande:

»1 §. Lotteri om penningar eller penningars värde må ej för allmänheten inrättas eller öppnas; och vare ej heller någon tillåtet att för egen eller annans räkning utbjuda eller afyttra lott eller annat bevis om rätt till delaktighet i dylikt inom eller utom riket anordnad företag eller att kungöra försäljning af sådant bevis. — 2 §. Hvad i 1 § i afseende å lotteri är stadgadt gälle ock om annat företag, hvarigenom åt en eller flera af de däruti deltagande erbjudes i penningar eller penningars värde utfäst och efter lottning eller därmed jämförlig anordning utgående vinst till högre belopp än det, som erbjudes åt enhvar af deltagarne. — 3 §. Stadgandena i 1 och 2 §§ må icke utgöra hinder för bortlottning af lösören för välgörande ändamål eller af konstsaker till svenska konstidkares understöd och uppmuntran.»

I en inom Första Kammarerna väckt motion om ändring i nämnda förordning, n:o 10, har grefve Axel Wachtmeister anført, att så som 3 §

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 2 Häft. (N:o 2.)

vore affattad den icke gäfvé Konungens befallningshafvande rättighet att bifalla numera mycket ofta förekommande ansökningar om tillstånd till bortlottning af lösören till allmännyttiga ändamål, t. ex. nykterhetsrörelsen, skytterrörelsen m. fl. Hos Konungens befallningshafvande i skilda län hade dock vid förordningens tillämpning olika uppfattningar om gränsen mellan begreppen välgörande och allmännyttig gjort sig gällande, hvilket väckt berättigadt missnöje i den ort, där en strängare tolkning följts.

Motionären fruktade, att genom nuvarande bestämmelser, enligt hvilka, utom i särskildt angifna fall, enda utvägen till erhållande af tillstånd till äfven den allra minsta bortlottning vore att gå till Kungl. Maj:t, skulle frammanas en synnerligen dålig efterlefnad af 2 § i lotteriförordningen.

Då den kungl. förordningen dels tolkades olika på skilda orter, dels rätt allmänt kringginges, och det icke syntes vara till någon som helst skada, utan endast till nytta, att mindre stränga bestämmelser meddelades i afseende å smärre lotterier, som i form af s. k. tombola eller på annat sätt ginge ut på att realisera till allmännyttiga ändamål skänkta arbeten, så ansåge motionären, att en bättre ordning skulle vinnas och ett allmänt önskemål blifva tillmötesgåendet, om 3 § i lotteriförordningen erhöile följande förändrade lydelse:

»Stadgandena i 1 och 2 §§ må icke utgöra hinder för bortlottning af konst saker till svenska konstidkares understöd och uppmuntran eller af lösören till välgörande ändamål eller ock för allmännyttiga ändamål, när i lotteriet summan af lotternas försäljningspris icke öfverstiger 1,000 kronor och vinsternas sammanlagda värde ungefärligen motsvarar minst halfva summan af lotternas försäljningspris; dock bör för en sådan lottning anmälan förut ske hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som äger att efter pröfning af omständigheterna till bortlottningen meddela tillstånd.»

Motionären har därför föreslagit, att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t låta* föranstalta om ändring af 3 § kungl. förordningen mot lotterier m. m. i ungefärlig öfverensstämmelse med ofvanstående förslag.

Motionen har af Första Kammarren hänvisats till förberedande behandling af kammarens första tillfälliga utskott.

Utskottets yt-
rande.

Enligt hvad utskottet inhämtat, har Kungl. Maj:t i december sistlidet år bemyndigat statsrådet och chefen för kungl. civildepartementet att tillkalla sakkunnige med uppdrag att så allsidigt som möjligt utreda frågan, huruvida för reglerandet af lotterier den nu gällande lagstiftningen borde

underkastas revision, samt om ytterligare åtgärder borde vidtagas till förhindrande af utländska lottsedlars spridande i riket.

Då således nu förestår en allsidig utredning af frågan, huruvida gällande bestämmelser för lotterier böra underkastas revision, och det lär kunna förväntas, att vid denna utredning äfven de synpunkter, motionären framhållit, varda beaktade, finner utskottet det icke vara behöfligt, att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t gör uttalanden vare sig om önskvärdheten af en utsträckning af den Konungens befallningshafvande tillagda rätt att i vissa fall medgifva lotterier, eller, derest en sådan utsträckning anses böra ske, om formen eller gränserna därför.

På grund häraf hemställer utskottet,

att greve Axel Wachtmeisters ifrågavarande motion icke måtte föranleda till någon vidare åtgärd af kammaren.

Stockholm den 19 februari 1908.

På utskottets vägnar:

I. von STAPELMOHR.

Reservation

af greve *Axel Wachtmeister*: Då jag anser det af utskottet anförda skälet till afslag snarare vara ett ytterligare skäl till att Riksdagen aflåter en skrifvelse till Kungl. Maj:t i det af mig i motionen föreslagna syftet, har jag icke kunnat biträda utskottets beslut.

Det synes mig icke kunna vara annat än lämpligt, att, därest Kungl. Maj:t har för afsikt att verkställa en omarbetning af den ifrågavarande kungl. förordningen, Kungl. Maj:t får någon ledning af Riksdagens åsikt i frågan, äfven om det Riksdagens uttalande, som här kan komma i fråga, endast kan beröra en ringa del af den kungl. förordningen.

Dock synes det mig möjligt, att det i motiveringen af min motion framkastade förslaget till ändrad lydelse af 3 § uppdragit väl bestämda gränser för den befogenhet, som föreslås skola lämnas Kungl. Maj:ts be-

fallningshafvande, och torde det kanske vara lämpligare, att Riksdagen icke uttalar sig med afseende på denna begränsning.

Då jag alltså icke kan gilla utskottets motivering och anser att i den allmänna ordningens intresse kräfves en *snar* ändring af den kungl. förordningen i det af mig föreslagna syftet, får jag hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t vill anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t snarast möjligt låta föranstalta om ändrade bestämmelser i 3 § kungl. förordningen mot lotterier m. m. i syfte att åt Konungens befallningshafvande lämnas rätt att enligt de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t kan finna skäligt lämna, meddela tillstånd till bortlottning af lösören äfven för vissa allmännyttiga ändamål.